

DOMOVINA

Oglasi:

za 1 mm x 60 inseratnega stolpčica mali 80 vinarjev, uradni 1-20 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K.

Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Šodna ulica 6.

Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva o. 16, Tel. 72.

Naročnina:

Za celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Poškova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Ninčič zopet eksperimentira.

LDU Beograd, 5. aprila. „Politika“ poroča, da je vlada sklenila, da preneha izvrševati kompenzacijske pogodbe z Avstrijo in Čehoslovaško. Trgovinski minister dr. Momčilo Ninčič pripravlja načrt o organizaciji stalne trgovine. —

Iz poročila, ki prihaja iz Beograda, je razvidno, da bi se Ninčič rad tudi v trgovini tako ovekovečil kot je postal slaven kot finančni minister. Kompenzacijska pogodba s Češko, ki je bila sklenjena že marca lanskega leta, je menda že cela izvršena. Pozneje so se vršila opetovano nova pogajanja med našo in čehoslovaško državo, a brez uspeha, da bi mogla Jugoslavija dobiti iz Češke sladkor pod pogojem, da se ji dobavi za en kilogram sladkorja en kilogram mesa (žive teže). Sklepu te sladkorne pogodbe s Češko so se najbolj upirali trgovski krogi. — Z Avstrijo je bila sklenjena pogodba meseca septembra, ki pa ni kompenzacijska pogodba v starem smislu. Pogodba se tiče le takozvanih drugovrstnih prehranbenih predmetov (gobe, sadje itd.), za prvovrstne predmete pa se zahteva uvoz važnih industrijskih produktov (strojevi itd.), ki jih v naši državi ne izdelujemo, a so za povzdigo našega gospodarstva neobhodno potrebni. Le v kolikor Avstrija ne more dobaviti teh predmetov, mora višek našega izvoza plačati v frankih in splon v tuji valuti. Hrana, ki jo je dobivala Avstrija od nas, se je določevala od ministrstva za prehrano. Edini dobavitelj pa je bila država s svojo Centralno upravo. Proti

pogodbi z Avstrijo se je bila velika vojna na eni strani od zasebnih eksporterjev, ker so bili ob profit, na drugi strani pa od politikov, ki so trdili, da nimamo povoda prehranjevati Avstrije. Za vlado pa so bili merodajni prvovrstni gospodarski oziri in potreba domače industrijske produkcije, v drugi vrsti pa politični oziri, ker je od zadostne prehrane Avstrije odvisna sedanja nje, na vlada, ki je vsem sosedom najboljša garancija proti povratku Habsburžanov. Eden glavnih vzrokov, da se je sklenila in izvajala pogodba z Avstrijo, pa je bil pritisk od entente, ki je od Jugoslovanov neprestano v uradni notah in celo s skupnimi intervencijami poslanikov zahtevala, da prevzamemo del prehrane Avstrije. Od naše naklonjenosti v tem oziru je delala ententa odvisna gospodarska in politična vprašanja, ki se rešujejo za nas na mirovni konferenci. Posebno krepko se je potezala Amerika ki smatra, da se morajo Jugoslovani na tem polju pokazati, da so vredni njenih simpatij. Iz navedenih tehničnih razlogov je demokratska vlada točno izpolnjevala pogodbo z Avstrijo navzlic vsem težkočam in nepopularnosti tega vprašanja. Ako je vlada sedaj ukinila izvrševanje te pogodbe, se je opravičeno bati, da nastanejo pri nas silno težavni gospodarski potreslaji v industriji, bati se je pa tudi vrlo težkih mednarodno-političnih vprašanj. Ninčič žene torej s svojo brezglavostjo našo že itak v težkem položaju se nahajajočo državo še v večje zmede.

SKUPŠČINA CIR. MET. DRUŽBE ZA ISTRO.

LDU Trst, 3. aprila. V ponedeljek 29. marca se je po dolgem času vršila v Herpeljah-Kozini skupščina Družbe sv. Cirila in Metoda za Istro. Šešlo se je lepo število mož in tudi nekaj žena iz vse Istre. Namen zborovanja je bil v prvi vrsti ta, da se ustvari prvi pogoj za delo: novo vodstvo. Sklicatelj dr. Fortunat Mikuletič in poverjenik dr. Gjuro Vesel sta podala obširen opis sedanjega stanja šolstva v Istri in škode, ki jo trpi družba na svojih zgradbah, ker so bila zasedena od vojaštva. Izrekla sta pikre besede na račun tistih, ki so ovirali tako kulturno delo. Navajala sta kričeče razmere. Nato se je imela vršiti volitev novega vodstva. Bivši župan pazinski dr. Sime Kurelič je predlagal izpremembo pravil v zmislu, da bodi sedež družbe odslej v Trstu. Predlog je bil sprejet soglasno in ob splošnem odobravanju. Pri volitvah novega vodstva in odbora so bili izvoljeni soglasno: Predsednik dr. Edvard Slavik v Trstu, podpredsednik dr. Sime Kurelič v Pazinu; odborniki: Ante Grubišič, Franjo Leutič, dr. Gjuro Vesel, dr. Fortunat Mikuletič, Josip Svetličič, vsi iz Trsta; Sime Cervar, župnik iz Zrenja, in Josip Sirotič. V nadzorstveni svet: dr. Mirko Vratovič iz Pule, dr. Josip Abram iz Trsta in Josip Grašič, župnik iz Berme. V obrambeni sod: dr. Ivo Zucco iz Pule, Ivan Raškovič iz Malega Lošinja in Ivo Flego, dekan v Buzetu.

IZ PREKMURJA.

Iz Dolenje Lendave se nam poroča:

Prekmurje bo naše še-le potem, ka izginejo odtod številni madžarski hujskači, ki nemoteno agitirajo proti Jugoslaviji za Madžarsko. Take ljudi, ki po večini niso naši državljani, bi se moralo spraviti preko demarkacijske črte v ob-

ljubljeno madžarsko deželo, medtem jih pa naše oblasti še podpirajo, kar se vidi tudi iz naslednjega slučaja:

V našem mestu je hotel „Pri kroni“, ki se nahaja v rokah velikega madžarskega hujskača Strasserja, kateremu so madžarski boljševiski podelili koncesijo, ko so še vladali tukaj. Tega madžarskega rogovileža bi se moralo na vsak način spraviti čez mejo in res se je našel zaveden Slovenec, ki je prosil, da bi se mu izročil hotel, ampak naš gerent je že tak človek, da je to preprečil, četudi je bilo že vse urejeno.

Take ljudi se postavlja za gerente na tako važnih postojankah. Temu gerentu je slovenska stvar gotovo deveta briga in ker to ni osamljen slučaj, ni nobeno čudo, ako je Prekmurje za nas še vedno — tuje.

POIZKUS ZASTRUPITVE BELE KUNA IN TOVARIŠEV.

LDU Dunaj, 6. aprila. (DunKU) Korrespondenz Wilhelm javlja: Včeraj dopoldne je oddal mlad človek, po videzu Madžar, v zdravilišču Steinhof zavoj z jestvinami in tobakom, in sicer z željo, naj se izroči Beli Kuni. Vsi interniranci, izvzemši Belo Vaga, so slaščice jedli in jih dali pokusiti tudi soprogam, ki so se mudile pri njih na posetu. Kmalu nato so se pojavili na njih znaki zastrupljenja z atropinom. Policijske poizvedbe so ugotovile, da so v noči na 4. aprila v malem dunajskem hotelu prenočevali trije mladi Madžari, po imenu Janos Strasser, Laszlo Fekete in Laszlo Gizeth. Zjutraj so vzeli zavoj slaščic in krenili v smeri proti Steinhofu. Osebni popis Gizetha se popolnoma ujema s popisom mladega človeka, ki je oddal zavojček v Steinhofu. Na državno pravdnštvo je vložena ovadba zaradi poskušene umora in je proti storilcem uvedeno kazensko postopanje.

Poletni čas v Jugoslaviji.

Ministrski svet je v zadnji seji sklenil, da se z 10. aprilom začne računati poletni čas. O polnoči med 9. in 10. aprilom se premakne čas za eno uro naprej, t. j. takoj ob polnoči na eno uro zjutraj. Letni čas bo trajal do 30. septembra.

Dr. Brejc nima služb za invalide in dobrovoljce.

Deželna vlada za Slovenijo je svojčas sklenila naredbo o zaposlovanju invalidov, dr. Brejc pa sedaj razglašča, da invalidov in dobrovoljcev vendarle ni mogoče vsled njih velikega števila namestiti vseh v državni službi in zato poziva deželna vlada zasebne zavode in obrate, da upoštevajo pri oddaji mest v prvi vrsti invalide in dobrovoljce.

ZAVRATNI UMORI NAD NAŠIMI VOJAKI.

LDU Pečuh, 5. aprila. Iz Barča poročajo, da so prošli teden naši ponoči na ulici mrtvega vojaka, ki ga je nekdo zabodel z nožem. Te dni pa sta na demarkacijski črti pri Bukosdu padla kot žrtvi zopet dva srbska vojaka, ki sta bila ponoči na straži in ki sta zahtevala od skupine Madžarov, med katerimi so bili tudi oboroženi, legitimacijske listine. Medtem ko sta se vojaka bavila s družbo, sta ju dva Madžara, oborožena s puškami, zavrato ustrelila. Vsled streljanja je takoj došlo na lice mesta več vojakov s podnarednikom na čelu, toda madžarski banditi so medtem že pobegnili. Preiskava je v polnem teku. Ta dva slučaja kažeta, da je hujskanje med madžarsko vojsko zašlo že tako daleč, da se najdejo sedaj tudi med madžari junaki, ki so pričeli delati z zavravnimi umori.

MADŽARSKA DOMISLJAVOST.

LDU Pečuh, 5. aprila. Madžarski list „Munkacs“ prinaša članek, v katerem govori, kako se na sejah ogrskega parlamenta pripravljajo ministri o tem, kdo ima pravico, da se vozi z avtomobilom in o tem, ali so dovoljeni častnikom izgrede. V parlamentu je neki poslanec med drugim protestiral proti izgredom madžarskih narodnih častnikov. Vojni minister je branil svoje ljudi med drugim tudi z utemeljevanjem, da so častniki večinoma mladi ljudje, polni moči in navdušenja, katerim se ne sme braniti, da bi ne smeli živeti po svoji volji. (Ta je pa res čisto madžarska! Op. ur.) Dalje je minister rekel, da bodo častniki samo tedaj, ako se jim pusti, da se navdušujejo na vse poljubne načine, hrabri in pripravljeni za delo ter da bo madžarska vojska samo na ta način mogla vrniti integriteto madžarske države ter premagati ves svet. (Ako madžarski vojni minister govori tako neumno, potem je pač Madžarska izgubljena enkrat za vselej. Ta govor dokazuje, da so se Madžarji skregali še z onim ostankom pameti, ki jim je po polomu še ostal. Madžarski častniki delajo po Budimpešti in drugih mestih take škandale, da se nad njimi škandalizira ves svet in vojni minister jih še zagovarja in obljublja, da bodo ti častniki premagali ves svet! Za nas je res dobro, da je naš madžarski sosed tako nizko padel, ker takega soseda se nikomur ni treba bati. Op. ur.)

Za Reko — Skader?

Pojavljajo se resni glasovi, da se nahaja v Jugoslaviji gotova skupina ljudi, ki imajo dovolj vpliva na tok naše državne politike, ki so pa vendar tako otročji — da hujšega izraza za enkrat ne rabimo — da bi bili pripravljene barantati z Italijani za našo zapadno mejo, v prvi vrsti za Reko.

Naša največja, najmočnejša in najsigurnejša opora v sporu z Italijo je Amerika, ki ima glede rešitve jadranskega vprašanja čisto drugačne nazore kot njeni evropski zavezniki. Ti ameriški nazori se zelo približujejo našim nazorom in vsak razsoden človek bi pričakoval, da bi se mi trdno držali ameriške pomoči in ne odnehali niti za las od one meje, ki nam jo prisojajo predsednik Združenih držav severnoameriških, Wilson. Mi vsi dobro vemo, da so evropski zavezniki proti Ameriki brez moči in da ni nobene nevarnosti, da bi Italija izvršila kakršnosibodi nasilje proti nam, ker bi to pomenilo za njo težaven konflikt z Ameriko, ki ga ona nikakor ne prenese, ker je od Amerike preveč odvisna.

Ampak Lah! so vedno bili zviti in taki tudi ostanejo. Ko vidijo, da svojih nečednih namenov ne morejo doseči dokler se mi sklicujemo na Wilsona in se nahajamo pod njegovo zaščito, nas hočejo potegniti na stran, razdvojiti od Amerike in nam dati za Reko — Skader!

Kaj to pomeni?

Skader je albansko mesto in ako bi mi privolili v to zamenjavo — kakor bi politiki Pašičevega kova to menda hoteli — bi prvič pustili naše kraje z dobrim pristaniščem — Reko — za čisto tuje, albanske kraje in za primorski kraj, kjer bi le z milijardnimi žrtvami in šele po več letih mogli napraviti pristanišče za silo.

Ze iz teh razlogov odklanjamo tako zamenjavo z vso odločnostjo. Naše primorsko ljudstvo je preveč vredno, da bi ga mi zamenjavali za Arnavte in Reka je za nas prevelikega pomena, da bi jo menjali za razbito mesto ob Skaderskem jezeru, ki je ločeno od morja po močvirnatem ozemlju in kjer mi niti pravi gospodarji ne bi bili, ker bi morali dati Albancem gotovo avtonomijo. Razen tega Skader ni zvezan z našo državo z nobeno železnico, ki bi jo morali šele zgraditi, po silnih albanskih gorah z velikanskimi stroški. In tudi ko bi z milijardnimi žrtvami zgradili pristanišče in ga zvezali po železnici z zaledjem, komu bi to pristanišče služilo? Ubogemu Kosovemu polju, kjer je poljedelstvo še silno primitivno, o kaki industriji pa niti govora ni in ga tudi še dolgo ne bo, medtem, ko bi z izgubo Reke bili odtrgani od morja najbolj napredni deli Jugoslavije, Slovenija in severo-zapadna Hrvatska!

Iz narodnih in gospodarskih vzrokov ne smemo na tako zamenjavo niti misliti! Razen tega bi v tem slučaju izgubili močno ameriško zavezništvo enkrat za vselej.

Amerika hoče namreč samostojno Albanijo in nasprotuje italijanskim pretenzijam na albansko ozemlje ravnotako kot tem pretenzijam po našem ozemlju. Kakor hitro bi mi privolili v zamenjavo Reke za Skader, bi nastopila Amerika tudi proti nam, ker bi mi vzeli del ozemlja, ki ga hoče Amerika prisoditi samostalni Albaniji! V kak žalosten položaj bi mi potem prišli! V Evropi nimamo nobenega prijatelja, ker Italija nam je odkrito sovražna, Francijo in Anglijo pa že od zdavnaj ne moremo smatrati za naši prijatelji. Sedaj naj pa še — v našo veliko nacionalno in gospodarsko škodo — zamenjamo Reko za Skader in izgubimo s tem še zaslombo v Ameriki!

Samo blaznež, ali pa izdajalec more kaj takega predlagati in ako so zavezniki naših klerikalcev, radikalci, blazneži, potem v norišnico z njimi, ako so pa izdajalci, potem — z njimi pod ključ!

Na naslov naših klerikalcev pa resen opomin: v zvezi ste z radikalci, z njimi skupaj ste na vladi in vi veste kaj je vaša dolžnost. Ako se sprejme Pašičevo stališče, je Jugoslavija — in z njo tudi slovenske dežele! — izgubljena, ker je gospodarsko uničena, politično pa popolnoma osamljena in izročena Italiji na milost in nemilost, ker Amerika nas zapusti oni moment, ko mi privolimo v Pašičev „sporazum“.

In še nekaj na naslov „Slovenca“, ki je v velikonočni številki pisal o tem in zavijal resnico, češ, ako je kak spor med Pašičem in dr. Trumbičem, potem je ta spor zakrivil dr. Trumbič! Mi vsi dobro vemo, da je ravno dr. Trumbič mož, ki noče odjenjati in da je zaveznik klerikalcev, Pašič, za odnehanje nasproti Italiji!

Vsak sporazum z Italijo v tem zmislu, da bi mi odnehali na zapadni meji in se zadovoljili na račun drugega naroda, bi bil čisto navadna izdaja, za katero bi bila odgovorna vlada in vse stranke, ki tako vlado podpirajo! Izdajalski naklepi radikalcev morajo biti uničeni, ker sicer bo uričena država, uničena bodočnost našega naroda!

Naše orožništvo.

(Iz orožniških krogov.)

Od orožnikov se mnogo zahteva, mnogo pričakuje, v sedanjih časih, ko se krade in ropo stokrat več kot v normalnih časih, so te zahteve še veliko večje. Orožniška služba je zelo težka, včasih zelo nevarna, na vsak način pa zelo odgovorna.

Človek bi pričakoval, da bo orožništvo za to svojo res težko službo tudi primerno plačano in vendar se je naša javnost že večkrat morala pečati z majhnimi orožniškimi plačami, ki nikakor ne zadostujejo, da bi mogli orožniki z njimi primerno izhajati. In kar je najhujše, še te borne plače se ne izplačujejo redno, temveč po navadi vsaj pol meseca pozneje.

Od orožnikov se zahteva, da vzdržujejo red in da se v izvrševanju svoje službe držijo reda. Dobro, to je pravilno, saj zato so orožniki tukaj. Ampak vsako delo se mora plačati, zastojni tudi pri orožnikih nihče ne bo služil. Orožniki služijo državi in ker ta zahteva točnost v izvrševanju službe, naj bo tudi ona točna v izplačevanju njihovega zaslužka. Noben delavec ne bi hotel delati, ako ne bi ob določenem času prejemal svojega plačila. Ali hoče biti država slabša od vsakega privatnega podjetnika?

Merodajni činitelji naj malo premislijo vse to! Naj se orožništvu vsaj redno izplačujejo itak borne plače, ker od tega je vendar odvisna volja orožnikov do službe, od katere je pač odvisen red v državi, ker ako orožništvo ne bo služilo z vso potrebno vneto, potem v državi nikdar ne nastopijo redne razmere, kradlo in ropalo se bo vedno bolj in na koncu se bo začelo tudi ubijati in splošna škoda bo veliko večja kakor iznašajo redno plačane pristojbine orožnikom.

Dopisi.

Greben jim raste. Zaradi prevelike popustljivosti naše vlade in „človekoljubja“ je začel privandranim Germanom zopet rasti greben. Kaj si ti ljudje vse upajo, kaže sledeči slučaj: Na Polzeli se nahaja z denarjem „Südmarke“ ustanovljena tvrdka Kurka & Wildi. Dokler se mu je stopalo na prste je bil miren, komaj pa je videl, da ima naša nova vlada vse bolj važne opravke, kot varovati interese lastnih državljanov, je odpustil edine tri slovenske uradnike in si preskrbel same tuje. Sploh so pa tudi še od prej pri njem na vodilnih mestih zaposleni sami tuji. Najlepše pa je to, da ima držnost, razglasiti potom svojim uradnikom, da je one tri Slovence odpustil zato, ker so bili preveč narodni, ker so si upali imeti v pisarni celo sliko kralja Petra! V rajni Avstriji bi mož za to najmanj visel, pri nas pa uživa še podporo vlade. Da je knjigovodstvo pri njem še vedno nemško, kljub temu, da obstoji naredba, ki to prepoveduje, je menda tudi prav. Mi mislimo, da imamo narodno državo zato, da varuje interese lastnih državljanov, ne pa, da mirno gleda, kako nam še vedno tuji odnašajo najlepše kose kruha. Torej: proč s kuferami! Vlada napravi red!

Iz Dola pri Ljubljani. Naša dva duhovna, ki vzgajata tukajšnje farane prav po šustersčičijanskih navodilih, imata silen strah pred „Domovino“. Ker ne moreta ovreči dejstev, bi se rada maščevala nad dopisniki, katere zasledujeta s tako vneto, da niso varni več pred njima niti lastni pristaši. Kdor si drzne obsojati njihovo delovanje, ga proglasita kratkoma za sovražnika cerkve, misleč, da še vedno ne vemo, da sta kaplan in župnik le duhovnika, ne pa cerkev. Pravi vzgled krščanske ljubezni do bližnjega pozna zlasti župnik Kastelic, ki je tožil sosedo Kramarico, mater kopice otrok, za celih šest litrov pšenice, ki mu je ni mogla odmeriti za biro. Sam je seveda velik revež, ki ima najlepše posestvo v fari. Vsled obilega prostega časa lahko sestavlja se lažnjive ovadbe, kakor svojčas proti gasilnemu društvu v Dolu, česar ne bomo nikdar po-

zabili. Verem njegov oproda je seveda kaplan, ki se poleg za Orle zanima prav posebno še za dekleta. Komandant dičnih Orlov je Matevž Moder, tudi šustersčičijanske barve, ki si pri vojakih ni priboril nobene „šterne“, a mu bo prišel cno sedaj g. kaplan, da ga odlikuje za njegove orlovske zasluge.

Mala Nedelja. Veselica tamburaškega zbora se vrši na belo nedeljo dne 11. aprila v tukajšnji šoli ob vsakem vremenu. Začetek točno ob tretji uri, isti spored se ponovi ob peti uri popoldne. Po prireditvi plesni venček v gostilni Senčar. Na svidenje!

Kmetijstvo, trgovina in obrt.

g. Zamenjava kron. Po odloku finančnega ministrstva prenehajo sprejemati državne blagajne kronske bankovce pet dni pred potekom roka za zamenjavo dotičnih bankovcev. Opozorjamo, da se zamenjujejo stokronski bankovci samo do 15. t. m., državne blagajne jih pa sprejemajo samo se do dne 10. t. m., pač pa se stotaki lahko še zamenjajo do 15. t. m. v bankah in pri davkarijah. Čim prej ljudje denar zamenjajo, tem boljše za njih. Kmalu bodo zamenjani tudi 10-, 20- in 50kronski bankovci in tudi manjši denar, tako, da nam ostanejo avstrijski bankovci samo še v — žalostnem spominu, ker dobrega od njih nismo imeli, kakor tudi ne od drugih avstrijskih reči.

g. Nova tvornica usnja. V Zagrebu se osriva delniška družba, ki bo uredila novo tvornico usnja vseh vrst in bo začela v najkrajšem času obratovati. Tvornica bo ustanovljena na ta način, da bodo tudi delavci deležni dobička in bodo imeli tudi svoje zastopnike v upravnem svetu. Tako bo ta tvornica čisto napredno podjetje: pokličejo ga k življenju sami domačini, brez vsake tuje pomoči.

g. Sladkorna industrija. Pred vojno smo dobivali iz Čehoslovaške sladkorja, kolikor smo ga rabili, ker smo bili s Čehoslovaki v eni državi. V Jugoslaviji imamo samo osem sladkornih tovarn, ki nikakor ne morejo proizvajati toliko sladkorja, kolikor ga rabimo. Iz Čehoslovaške je sladkor težko dobiti ali je pa silno drag in misliti se mora na ustanavljanje novih sladkornih tovarn v Jugoslaviji. Kakor je znano, se misli ustanoviti sladkorna tovarna v Posavju, okoli Krškega ali Brezic. Pa tudi v Prekmurju se misli na pridelovanje sladkorne repe in na ustanovitev sladkorne tovarne. Vse se lahko naredi pri nas, ničesar nam ne bi trebalo primanjkovati, samo malo podjetnosti je treba in — volje do dela.

g. Davki. Finančno ministrstvo je odredilo, da se imajo takoj dovršiti dela za določitev dohodninskega davka in davka na vojne dobičke, in sicer za vsa leta, za katera niso bila dovršena. Vsem delegatom finančnega ministrstva je bilo naročeno, naj povzamejo vse potrebne korake, da se vplačajo zaostali davki, kakor tudi davki na vojne dobičke. Enako bo določeno, da se morata določitev in vplačilo vseh ostalih neposrednih davkov v področjih posameznih pokrajin izvršiti brezpogojno v zakonito predpisanih rokih, v slučaju potrebe tudi potom eksekucije. Ta naredba je bila zelo potrebna, ker v marsikaterih krajih mislijo ljudje, da bo država živela od svežega zraka in se jim ni ljubilo plačevati nobenih davkov, dobičke so si pa vseeno delali.

g. Pirotske preproge. V razstavi slovenskega planinskega društva, ki se nahaja sedaj v paviljonu g. R. Jakopiča, vidimo razstavljene razne, lične volnene srbske preproge in zavese v zelo okusnih vzorcih. To je domače delo iz srbskega mesteca Pirota ob bolgarski meji, ampak te preproge so svetovno znane, dobile so lepa odlikovanja na mnogih mednarodnih razstavah in v Srbiji se vidijo tudi v najbogatejših hišah skoraj samo pirotske preproge. Želeti bi bilo, da se tudi mi sprijaznimo s to domačo industrijo.

g. Razpust našega gospodarskega oddelka v Parizu. Naši mirovni delegaciji v Parizu je bil dodeljen poseben gospodarski sosvet za mirovna pogajanja, v kolikor so ona v zvezi z gospodarskimi vprašanji. Ker so vse mirovne pogodbe, ki nas tudi gospodarsko zanimajo, že sklenjene, je ta odsek sedaj razpuščen.

Razširjajte Domovino!

Politični pregled.

Nenadoma je umrl vsled srčne kapi v Beogradu predsednik začasnega narodnega predstavništva

dr. Draža Pavlović,

znan kot učenjak, politik in kot značajan mož. V težkih časih je vodil dr. Pavlović seje narodnega predstavništva, ampak vodil jih je nepristransko, pošteno, in s studom je obsodila vsa dostojna jugoslovanska javnost katoliškega duhovnika Banića, ki je v zadnji seji narodnega predstavništva tako sirovo nahrulil vse časti vrednega predsednika dr. Dražo Pavlovića. Znanost, kakor tudi naš mladi parlamentarizem izgubi mnogo s smrtjo pokojnega dr. Pavlovića, ki naj počiva po tolikih letih borbe v miru! Začasnemu narodnemu predstavništvu predseduje sedaj demokratični poslanec dr. Ribar, dosedanji podpredsednik.

Vsa jugoslovanska javnost se živahno peča z najnovejšim italijanskim predlogom

Reka za Skader,

s katerim predlogom bi naš hotel italijanski ministrski predsednik Nitti ujeti v zanjko. Vsa resnično narodno čuteča javnost v vsej Jugoslaviji z vso odločnostjo odklanja vsako misel na tak „sporazum“, medtem ko se drži časopisje vladnih strank precej rezervirano, tako, da se vidi, da bi te stranke bile pripravljene odnehati, samo ne upajo se povedati to javno, ker se dobro zavedajo, da je vsako odnehanje v jadranskem vprašanju enako — izdaji. Naš delegat na mirovni konferenci dr. Josip Smolaka izjavlja v zagrebških listih, da ni nobene potrebe odnehati, ker ako vztrajamo, bo zmaga gotovo naša. Dr. Smolaka je eden od prvih nositeljev pravega jugoslovanskega nacionalizma in ker bo šlo za njim vse, kar resnično narodno, jugoslovansko čuti, je gotovo, da bodo premagani oni nesrečniki, ki bi bili pripravljeni odnehati tam in takrat, kadar nam je zmaga zagotovljena.

Dr. Smolaka je govoril z urednikom zagrebške „Riječi“ tudi o notranji politiki v naši državi in je izjavil, da je edini izhod iz sedanjih neznosnih razmer

nevtralna vlada,

ki bi bila sestavljena iz politikov, ki ne pripadajo nobeni stranki, deloma pa tudi iz uradnikov. Naloga te vlade bi bila samo ta, da iznese pred parlament volilni red in izdela v glavnih potezih načrt ustave, potem pa naj bi razpisala in izvršila volitve, ki morajo biti popolnoma svobodne. To bi bil po mnenju dr. Smolake najboljši izhod iz sedanje krize in vsi, ki jim je res kaj na tem, da se država vzdrži, bodo tudi tega mnenja.

Iz Pariza poročajo uradno, da ostanejo

madžarske meje

neizpremenjene in madžarska mirovna delegacija dobi novo mirovno pogodbo, ki se v glavnem krije s prvo, najbrže v San Remu, kjer se v kratkem sestane konferenca ministrskih predsednikov. Madžari so pač upali na italijansko pomoč in so trdno računali s tem, da bodo vendar dobili še nekaj ozemlja na račun sosednih držav, ali kakor se vidi, so bili vsi njihovi upi prazni, ker zavezniki se vendar niso dali pregovoriti na menjanje svojih svoječasnih sklepov, ki niso za Madžare čisto nič krivični, ker zavezniki so pravični nasproti vsakemu, tudi nasproti svojim nekdanjim sovražnikom Madžarom, samo nasproti nam so krivični.

Rusija se še vedno trudi, da bi dosegla

splošni mir

in je pripravljena pogajati se z vsemi. Zavezniki pa o tem ne marajo ničesar slišati, ker še niso dosti oskubili Rusije, ki je toliko žrtvovala za njih in jih rešila v začetku vojne od popolnega poraza. Nikakor ne moremo razumeti zakaj naša vlada v tej zločinski zavezniški politiki proti Rusiji še vedno sodeluje s tem, da noče obnoviti rednih odnošajev z Rusijo. Seveda, v interesu zaveznikov ne bi bilo, ako bi posamezne države obnovile z Rusijo redne odnošaje, ker potem bi postala njihova politika nasproti Rusiji nemogoča, ali čemu bi se mi brigali za interese zaveznikov? Ali so interesi zaveznikov tudi naši interesi? Ne, ravno nasprotno: politika zaveznikov (Italijanov, Francozov in Angležev) je očitno protislovanska in ker se mi ne moremo odreči slovanstvu in s tem izvršiti samoumora, bi morali že zdavnaj prenehati delati štafažo zaveznikom in se orientirati proti vzhodu, odkoder edino lahko pride rešitev za nas. Seveda, naša vlada narodne

nesreče ni sposobna, da bi se osamosvojila, ona bi najraje, da bi Jugoslavija ostala v objemu zaveznikov vse dotlej, da jo ti — zadavijo. Ta in taka vlada mora pasti, če nočemo, da državo uniči na znotraj in na zunaj!

V italijanskem senatu je govoril ministrski predsednik Nitti

za sporazum z Jugoslavijo

ravnatoko ognjevitno kot svoječasno v poslanski zbornici. Besede so bile lepe, ampak mi še vedno ne vemo, kako si Nitti ta sporazum zamišlja. Ako misli na tak sporazum, da bi Italija dobila Reko, mi pa „kot odškodnino“ Skader na Bojani, potem se on moti. Tak sporazum bi sicer delal čast njemu kot diplomatu stare šole, navajenemu intrig, ampak mi tudi nismo več tako zeleni, da bi takim intrigam nasedali. Konferenca se sestane 19. t. m. v San Remu in tam se hoče definitivno rešiti jadransko vprašanje. Takrat se bo videlo, kako si predstavlja g. Nitti sporazum z Jugoslavijo.

Novosti.

n. Lepo gospodarstvo! Protić-Korošče vladar se vedno hvali na vse pretege po svojih listih, kaj je ona že dobrega storila za ljudstvo. V resnici je stvar, seveda, čisto drugačna in vlada zapravlja denar, kaor bi bilo bogastvo Jugoslavije neizčrpno. Med drugim je zakrivila vlada tudi tole finančno potezo: Rabila je papirja za 20.000 dinarjev. To bi prav lahko dobila, samo pisalo bi se posameznim papirnicam v inozemstvu in kupila bi tam, kjer je najcenejše. Pa to je preveč enostavno in vlada je poslala v Pariz celo komisijo, ki naj izbere in kupi papir. Papir je prišel, veljal je 20.000 dinarjev, ampak ob enem je prišel tudi račun komisije za potovanje v Pariz in bivanje tam in ta račun znaša — „malenkost“ 40.000 dinarjev! Pa kaj zato, se je vsaj par vladnih pristašev šlo v Pariz zabavat — na državne stroške, seveda, ker ti gentlemani mislijo, da je država njihovo veleposestvo.

n. Prav je, zakaj pa tihotapce zagovarjate. Ljubljanski odvetnik dr. K. se je peljal za praznike na Vrhuško in prišel s svojim vozom blizu demarkacijske črte. Ko se je nekoliko odstranil od svojih konjičev in prišedši nazaj, je na žalost opazil, da mu je zmanjkalo voz in en konj, katera so si tihotapci izposodili ter z njima oddirkali proti Logatcu. Odvetnik je tatvino naznanil verizniškemu uradu, policijski svetnik Kerševan pa ga je prav lepo potolažil, češ: „Prav vam je, zakaj pa zagovarjate tihotapce!“

n. Sirote stradajo. Mnogo je še naših ljudi, ki se iz vojnega ujetništva do danes niso vrnili. Krivda, da so še vedno v ujetništvu, ni njihova, marveč onih, ki bi se morali za te ljudi malo bolj pobrigati. Kljub temu se pa nihče ne zmeni, kako žive družine teh trpinov. Cene dnevnim potrebščinam rastejo dnevno, podpore, katere daja vlada tem družinam, so pa na oni višini kot pred leti. Nezadovoljnost se širi, vsepovsod se išče krivca temu, ne upošteva se pa, da žena z dvema nedoletnima otrokoma pri današnji draginji ne more shajati z mesečno podporo 180 kron. — Merodajne činitelje opozarjamo naj se vendar že enkrat tudi za ta pod solncem najbolj nesrečna bitja zavzamejo. Ali naj pustimo, da lakote poginejo otroci in žene onih, ki jih je vojna furija odtrgala in jim odvzela možnost skrbeti za svoje. Skrajni čas je, da vlada nemudoma odpravi to krivico in jim podporo zviša. Naj vzame vojnim dobičkarjem nekaj milijonov prigoljufanega denarja in jih porabi za podporo tem sirotam.

n. Aretirani avstrijski krvnik. V Loznici v Srbiji so tamošnje oblasti aretirale bivšega avstrijskega polkovnika Kokotovića iz Virovitice v Slavoniji, ki je za časa prvega avstrijskega vpada v Srbijo organiziral in vodil veliko klanje in pustošenje po lozniškem okraju. Stari avstrijski krvnik ne bo ušel zasluženi kazni.

n. Sovražniki tihotapcev. Najnovejši dogodki dokazujejo, da imajo tihotapci poleg oblasti še veliko hujše nasprotnike in to gotove tolpe, ki preže na tihotapce samo z namenom, da se na roparski način polaste njihovega imetja. V Ljubljani in v raznih obmejnih krajih so organizirane, kakor se dozdeva, razne roparske družbe, ki preže na tihotapce ob meji, da jih oropajo in so kot taki seveda v hudem boju z orožniki. Te dni je neki orožniški stražmojster ob demarkacijski črti skupno s svojim srbskim vojakom spremljevalcem naletel na dva taka lopova. Enemu se je posrečilo pobegniti, drugega pa so ujeli in

spoznali v njem ljubljanskega tapetnika Čemažarja. Oba sta bila oblečena v vojaško obleko in oborožena s puško.

n. Spopadi med dijaki in orožniki v Beogradu. Slušatelji beograjskega vsenčilišča so v nedeljo po velikem zborovanju kljub prepovedi priredili obhod po mestu. Pred hotelom „Moskva“ so zadeli na orožnike in konjenico, ki jim je zabranila pot preko Terazij. Dijaki so v razburjenosti začeli metati na orožnike in vojake kamenje, nakar so orožniki posegli po orožju in več dijakov ranili z bajoneti in puškinimi kopiti. Ranjence so prepeljali v bolnišnico.

n. Dva parnika z našimi vojnimi ujetniki sta priplula te dni v Dalmacijo. Parnik „Pietro Calvi“ je pripeljal v Dubrovnik 2226 ujetnikov, parnik „Bormida“ pa 937 mož in 23 častnikov.

n. Goslar ustavil demonstracijo. Mesto Lucca v Italiji je doživelo te dni nenavaden dogodek. Socialisti so hoteli po svojem zborovanju v sprevodu skozi mesto. Redarstvo je hotelo to preprečiti. Vendar pa se je demonstrantom kljub temu posrečilo, da so prodrli skozi njihove vrste in krenili proti glavnemu trgu, prepevajoč delavsko himno. Kar se sprevod nenadoma ustavi. Raz balkona nekega hotela je namreč sviral glasoviti italijanski violinist Prioda, ki je demonstrante tako očaral s svojim igranjem, da so opustili nadaljne izgrede.

n. Napad na Kerjenskega. V Parizu je pred kratkem predaval Kerjenski o boljšeizmu. Ko je nehal govoriti, je skočil pred njega francoski boljševek Jacques in ga udaril s pestjo po glavi. V kratkem je nastala velika zmešnjava. Občinstvo se je navalilo na napadalca in ga dobro preteplelo. Ako ga ne bi Kerjenski sam osebno vzel v zaščito, bi se mu zgodilo gotovo še kaj hujšega.

n. Bogat plen. Nedavno tega so zaplenili v Beljaku za poldrugi milijon sukanca, ki je bil last trgovca Gersaka in treh trgovskih nastavlencev. Vsi štirje bi napravili na stotisoče kron dobička, kar pa se jim je sedaj izjalovilo.

n. Stavka v Pulju. Delavstvo puljskih arzenalov je stopilo v stavko, ker vlada ni hotela ugoditi njihovim zahtevam po zvišanju mezde. Stavka nad 10.000 delavcev.

n. Iz strahu pred kaznijo si je v ponedeljek skušal vzeti življenje kmet Valentin Habjan iz Demžal, ki se nahaja zaradi suma tihotapstva s konji v ljubljanskih policijskih zaporih. Zadal si je z nožem tri rane v prsi in trebuh, ki pa k sreči niso nevarne.

n. Razbojniški napad. Na južnem kolodvoru v Zagrebu se je te dni trgovskemu pomočniku Gersaku pridružil neznan človek in se mu ponudil, da mu preskrbi prenočišče. Gersak je z veseljem sprejel ponudbo in siedil svojemu spremljevalcu. Kar mu iz neke postranske ulice skočita nasproti dva človeka, ki sta potem skupno s spremljevalcem Gersaka popolnoma preiskala in mu odvzela denarnico, v kateri je imel 18.000 kron denarja, nakar so vsi trije pobegnili.

n. Hud redar. Redar Ivan Tkalčec iz Zagreba se je sprl s svojo ženo. V razburjenosti jo je napadel z nožem in jo zabodel v ledja. Težko ranjeno so morali takoj odpeljati v bolnišnico.

n. Utonil. V občini Žvabek na Koroškem se je tamošnjemu posestniku Josipu Zechnerju, najbogatejšemu kmetu v občini, omračil um. V nesrečnem trenutku je skočil v domači ribnik, kjer je utonil.

n. Nad 200 oseb umoril. Budimpeštanska policija je aretirala te dni znanega terorista Jakoba Stephana, ki je sam priznal, da je za časa Kunove strahovlade na Ogrskem umoril nad 200 oseb.

n. Najdeno otroško truplo. Iz Save so pognili v bližini Zagreba pet do šest dni staro truplo novorojenčka. Zdravniki so ugotovili, da je bilo truplo že štiri dni v vodi. Uvedena je bila takoj preiskava

n. Vlomi. Dne 1. aprila so štirje vlomilci vlomili v Ranzingerjevo skladišče v Ljubljani, hoteč oropati tamkaj spravljeno pohoštvo. Policija je dosedaj aretirala štiri osebe. — Vlomi je bil izvršen tudi v manufakturno skladišče trgovca Drufovka na Dunajski cesti, ki ima nad 100.000 K škode.

n. Samomor. Zaradi neozdravljive živčne bolezni se je ustrelil v Mariboru bivši nadučitelj Engelbert Hinterholzer, sedaj zasebni uradnik pri nekem mariborskem veletrgovskem podjetju.

n. Rodbinska žalost. V Polici pri Braneku na Češkem je 70letni užitkar Ivan

Strasa zaklal z nožem svojo 35letno razuzdano hčer ter jo skrnil v slamo. Nato je šel na železniški tir pred prihajajoči vlak, toda stroj ga je na čuden način pahnil proč, tako da se mu, razen par poškodb, ni zgodilo nič hudega.

n. **Ogenj.** Pred 14 dnevi je ob petih zjutraj pri posestniku Neuhuberju v Djeksah nastal v ozadju skednja iz dosedaj neznanega vzroka ogenj, ki se je vsled lahke gorljive slamnate strehe razširil na tik stoječo hišo in svinjake ter vpepelil v kratkem času imenovano poslopje do tal. Rešiti so zamogli le govejo živino, svinje in nekaj hišne oprave, katero so v naglici znosili iz gorečega poslopja.

n. **Barbarski običaji v Novi Gvineji.** Nedavno je neki angleški častnik predaval v Londonu o običajih prebivalstva na otoku Gvineji. V nekaterih tamošnjih krajih mladeniča, ki še ni nikogar ubil, sploh niso smatrali za človeka. Vsakdo, ki se je hotel poročiti, je moral poprej koga umoriti. Angleški misijonarji, ki širijo tamkaj krščanstvo, so sedaj po velikih naporih prepričali te ljudi, da se moško junaštvo dokáže tudi že s tem, ako mladenič ubije mesto človeka mčvedca.

n. **Peščen vihar.** V severozapadnem Coloradu v Ameriki so veliki peščeni zameti zakrili železne ceste in pota. Vihar je zanesel velike množine peska v stanovanja ljudi in je bil tako močan, da je uničil več poslopij. Škoda znaša več milijonov dolarjev. Prebivalstvo ne pomni tako strašnega peščenega viharja.

n. **Kralj vžigalic umrl.** V mestu Akron v državi Ohio v Ameriki je nedavno umrl kralj vžigalic, milijarder Barber. Okrog svojih tovarn je sezidal za svoje uslužbence celo mesto za 10.000 oseb.

n. **Roparski napad.** Pred kratkim so roparji vdrl v hišo družine Miletičeve par kilometrov od Pazina in ji ukradli 20.000 lir denarja in za več tisoč kron dragocenosti. Domače ljudi so poprej zaprli v klet, da so potem lažje opravljali svoje delo. Roparji so končno zanetili še ogenj, nakar so pobegnili. Sosedje so opazili nesrečo in prihiteli družini na pomoč, jo osvobodili in potem še pravočasno pogasili ogenj.

n. **Delavci napadli vlak.** Iz Solnograda se poroča, da so na postaji Friedburg oboroženi delavci tamošnje tovarne za steklo ustavili odhajajoči osebni vlak. Okoli 200 delavcev, ki so bil oboroženi s samokresi, je nato obkolovalo vlak in preiskalo vse potnike. Delavci so pobrali potnikom vsa živila, češ da trpe sami lakoto in zato ne morejo dovoliti, da bi se živež izvažal iz njihovega kraja.

n. **Požari.** Dne 22. marca je izbruhnil velik požar v Negovi, ki je vpepelil mnogo poslopij; ogenj se je videl po vseh Slovenskih goricah. — Dne 26. marca zjutraj je v Skorbi pri Hajdinu uničil požar 18 hiš in hlevov. Požar je nastal vsled neprevidnega ravnanja z vžigalicami. — Dne 28. marca sta pogoreli dve hiši v Gomilicah. Ogenj je povzročila karbidna svetilka, ki jo je razneslo.

n. **Velik zločinec ujet.** Pri Poreču v Istri so aretirali znanega italijanskega zločinca Antona Mattosovicha, o katerem se govori, da ima na vesti na stotine zločinov. Samo okoli Rovinja je izvršil deset ubojev. Mattosovich je svoje-

časno služil pri 97. avstrijskem pešpolku. Po prevratu se je vrnil domov, ker pa mu je delo smrdelo, se je pridružil italijanskim razbojnikom ter postal naravnost strah cele Istre. Karabinerji so ga lovili že dolge mesece in imeli z njim že ponovno boje. V enem teh bojev je padel, zadet v glavo, njegov brat Simon. Antona so aretirali v vasi Ferini, ko se je ravno v družbi s svojimi tovariši mastil pri bogato obloženi mizi.

n. **Največja palma v Evropi.** V bližini Hannovera na Nemškem so posekali 107 let staro in 34 metrov visoko palmo, ki je pač največje drevo te vrste v Evropi. Listi tega orjaškega drevesa so bili tri in pol metra dolgi.

Razno.

r. **Smrtna kazen tudi za roparje in tatove.** Neki Anglež, ki je prišel do prepričanja, da sta ropar in tat nespreobrnjiva, je nasvetoval v iztrebljenje tega zla najradikalnejša sredstva. Anglež meni, da bi bilo dobro, če bi tozadevno postopale solidarno vse države, zlasti sedaj, ko nam je vojna ustvarila toliko novih zločincev, in nasvetuje, da se za srednje velike rope in tatvine uvede dosmrtna kazen, za velike dobro premišljene rope in tatvine pa smrtna kazen.

r. **Revolver, ki sam razsvetli svoj cilj,** je izumil neki pariški policijski komisar. Revolver ima pod cevjo pritrjeno, najhno električno baterijo v obliki paličice; izznamenit pritisk s prstom — pa ti pade na cilj svetla lisa. V močni leči pred žarnico sta vdelani dve črni, križajoči se črti, in mesto, kamor pade to križišče v svoji projekciji na cilju, je natlačno tisto, ki ga zadene krogla, ako ustreliš. S to napravo je sigurno merjenje ponoči baje še mnogo lažje kakor v dnevni svetlobi.

r. **Prva železniška proga.** Pred nekaj dnevi je bila proslavljena v Yarmu na Angleškem obletnica, odkar so sklenili leta 1820. zgraditi prvo železnico iz Stockholma v Darlington. Prva tračnica je bila postavljena leta 1822, a prvi vlak je vozil leta 1825. Prvo lokomotivo hranijo še dandanes na kolodvoru v Darlingtonu.

r. **Cepljenje proti „španski“.** Po švedskih vesteh ima cepljenje proti „španski“ zelo dober uspeh. Odbor za pregaujanje „španske“ je naprosil državni laboratorij za 300.000 doz seruma, da morejo zdravstveni uradi poslovati brezplačno.

r. **Čudna afera.** Pred par leti so našli v Rimu ob reki Tiberi umorjeno neko žensko, ki je bila baje begunka in je dalje časa tavela po Rimu. Truplo so preiskali, fotografirali in pokopali, s tem je bila stvar za enkrat končana. Na neznan način pa so izvedeli, da je bila to žena znanega slikarja in trgovca z umetninami Simonettija; bila je umorjena na dosedaj nepojasnjen način, položen k nji revolver in vizitka s tujim imenom. Mož je bil dejal, da je šla njegova žena, ki se nista ljubila, v Ameriko. Tudi mož je že več let slep in ga morajo voditi okoli. Zdaj je mož seveda zaprt in vprašanje je samo, če je njegova slepota pristna ali ne. Ta afera vzbuja mnogo zanimanja in osvetljuje globoko smrad gotovih krogov.

Za smeh in kratek čas.

Testament. Fajmošter Urh leži na smrtni postelji in narekuje notarju svojo poslednjo voljo. Notar ugovarja različnim naročilom, češ da so v nasprotju s postavo. Fajmoštra mine navsezadnje potrpežljivost in jezno zakriči: „Ja, hudiča, kdo pa bo pravzaprav umrl — ali vi, ali jaz?“

Tudi še sorodstvo. A: „Slišite, gospod ZvoKelj — ali ste vi kaj v sorodu s Tomažem ZvoKljem?“ B: „No ja, tako v daljšem sorodstvu sva; jaz sem namreč prvi sin moje matere, on pa enajsti.“

Mera za ljubezen. Kuharica: „Fant, fant — ne vem, če me imaš še tako rad kakor nekdanj.“ Korporal: „Imam te ravno tako rad. A kako si prišla na to misel?“ Kuharica: „Vidiš, kadar sva v začetku najinega znanstva sedela v gostilni, si ti plačal za naju oba; pozneje si ti plačal zase, jaz pa zase, no, in zdaj moram jaz plačati za oba...“

Za poljub. On: „Gospodična, če bi vas sedaj poljubil, kaj bi storila?“ Ona: „Očeta bi poklicala.“ On: „Torej se moram poljubu odpo-vedati.“ Ona: „E, veste — oče so v Ameriki.“

VELIKI IZGREDI NA IRSKEM.

LDU London, 6. aprila. (Brezlično.) Po zadnjih vesteh iz Irske je prišlo o Velikonočnih praznikih na Irskem do velikih izgredov, kakor se niso dogodili od leta 1916. Sinfajnovci se bojujejo v majhnih krdelih in se ta boj vedno bolj poostruje. Poskusili so, upepeliti davčne urade, da se prepreči pobiranje novih davkov. Zunaj Belfasta so v soboto ponoči prerezali vse telefonske in brzojavne žice. V mestu samem so oborožene tolpe napadle carinarnico, poštno poslopje, penzijski urad, banke in druga poslopja. Poizkusili so jih zažgati.

Naročanje

Ljubljanski Zvon

najboljši in najstarejši slovenski leposlovni list.

Izhaja vsak mesec na 64 straneh ter velja za vse leto 70 K, za pol leta 35 K.

Naročnina se pošilja na „Tiskovno zadrugo“ v Ljubljani, Sodna ulica št. 6.

Primešaj „MASTIN“ krmi.

Če živina krmo lažje in do zadnjega prebavi in popolnoma izkoristi, da se na koncu nič ne izgubi, če se dvigne elast do žrtja, potem se pospešuje redilnost, vsled tega teška živina, mast, meso, jajca, mleko. To se doseže, ako primešamo krmi enkrat na teden past praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola. Glasom oblastvenega dovoljenja sme Mastin prodajati vsak trgovec in konsumna društva. Ako se pri vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem naj se naroči po poštni dopisnici v izde lovalnici Mastina, to je

lekarnar Trakóczy v Ljubljani

5 zavojev (paketov) Mastina za 20-50 K poštne preste na dom. Od tam se pošlje Mastin s prve pošto na vse kraje sveta.

Pristopajte k Jugoslovanski Matici.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica štav. 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Borici, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuj.

Delniška glavica in rezerve okrog **K 50,000.000** —
Telefon št. 261.

Sprejema **vloge na knjižice in tekoči račun** proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, = valut in dovoljuje vsakovrstne kredite. =
Brzojavni naslov: „Banka“.

Delniška glavica: **K 30,000.000**

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerve: okrog **K 10,000.000**

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metkovič, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zadar, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd. Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Brzojavni naslov: **Jadranska.**

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Daje predujme: na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovske kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Telefon št. 257.